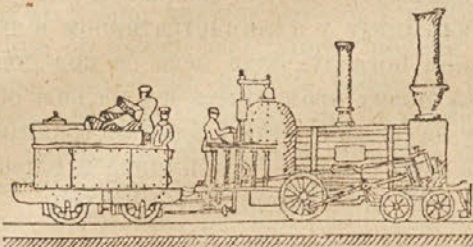

STROJNI LOŽAČ

СТРОЈНИ ЛОЖАЧ

ГЛАСИЛО УДРУЖЕЊА ЛОЖАЧА
ДРЖ. ЖЕЉЕЗНИЦА У БЕОГРАДУ

STROJNI KURJAČ

ГЛАСИЛО УДРУЖЕЊА КУРЈАЧЕВ
ДРЖАВ. ЖЕЛЕЗНИЦ В БЕОГРАДУ

Izhaja prve dni v mesecu. Posamezna številka 2 Din. Letna naročnina 24 Din. Uredništvo in upravnništvo v Ljubljani, Dunajska cesta 58. Odgovorni urednik Ivan Cek. Izlazi prvih dana u mjesecu.. Поједини број 2 Дин. Годишња претрлата 24 Дин. Редакција и администрација у Љубљани, Дунајска 58. Одговорни уредник Иван Цек

Št. 1. V Ljubljani, 10. januarja 1927.

Leto III

Nekaj misli ob novem letu

Za seboj imamo že dobri dve leti društvenega življenja, s pričujočo številko stopa naš list že v tretji letnik. S ponosom se lahko ozremo nazaj na minuli dve leti. Zdi se, kakor da smo se pred par dnevi zbrali na naš prvi skromen, pohleven sastanak, s krepko voljo sicer, da započeto delo energično nadaljujemo, in s precejšnje samozavestjo, da se nam mora posrečiti, kar smo započeli, ker to hočemo, vendar pa tudi ne prav brez vsakega sledu tesnobnosti, kajti vsak začetek je težak. Če je tudi morda še nekaj bilo malodušja pred dobrimi dvema leti v nas in nezaupanja v končni uspeh, danes nam mora vsakdo priznati, da smo sicer po trdnem in napornem delu, vendar uspeli. Naš najveći uspeh, ki nam ga ne more nihče utajiti, obstoji v tem, da smo s svojo strumno organizacijo dosegli, da se nas upoštevava. Prej smo bili, vsak poide ned zase, umazani kurjači, ki se je ob njih lahko vsakdo obregnil, če se mu je in kadar se mu je zljubilo, danes smo vsi skupaj uvaževanja vreden faktor, preko katerega in mimo katerega se ne more kar tako naprej. Če se spomnimo tiste pešice tovarišev početnikov našega pokreta in vidimo danes naše lepo Udruženje, razpredeno po vseh kotičkih naše države, se nam vendar zbudi občutek ponosa, češ, evo vse to je naše delo, ki smo ga napravili sami brez vsake tuje pomoči. Je pa tudi to obenem znak in dokaz, da smo se preko vseh ovir in zaprek zdramili in se sporazumeli za složno delo v korist naših skupnih interesov. Če ne bi imeli zaznamovati nobenega drugega uspeha, bi bil že ta dovolj vredno plačilo za trud, ki smo ga vložili v našo organizacijo. Vendar so mimo tega naši uspeli mnogo večji in številnejši, daši niso na prvi pogled otipljivi. Zakopani so v brezštevilnih vsakdanjih drob-

narijah, ki so nam grenile obstanek, našel bi jih v neprestanih posredovanjih za odpravo teh ali onih neprilik, čijih obstoj smo težko občutili in še težje prenašali. Tisti, ki tega ne razume, naj pomisli, kako bi se nam godilo, če bi bili izročeni kakor čreda brez pastirja vsakomur na milost in nemilost, da bi počenjal in uganjal z nami, kar bi se mu zahotelo, kakor se je dogajalo v še ne tako davnih časih. Ne obstoji uspeh samo v pridobivanju novih pravic in ugodnosti, ampak znači vsaj del uspeha že to, da se ubraniš še hujših krivic, da odkloniš še večje neugodnosti. V tem pogledu je naše Udruženje izpolnilo svojo dolžnost.

Če obrnemo svoj pogled na bodočnost, ji lahko zremo nasproti z optimizmom ali pa z nezaupljivostjo, kakor je komu bolj po godu. Nezaupljiv bo tisti, ki je vaju iz neprilik v preteklosti, sklepati na neugodno bodočnost. Kdor pa ima vero v napredek in kdor ima voljo boriti se za boljši napredek, ne bo obupal nad našo bodočnostjo. Zavedajmo se, da gredo tisoči in stotisoči ton črnega diamanta preko naših žuljavih rok, zavedajmo se, da ustvarjamo pogoje za prevoz mnogih milijonov ton socialnih dobrin, ne pozabimo, da stojimo noč in dan v službi moderne družbe, ki si iz nikoli mirujočega, v nervoznem tempu vršičega se prometa kuje silna bogastva, pa bomo znali, da za nas ni na mestu malodušje, ampak da nam je treba krepke zavesti in odločne volje, da zahtevamo od one družbe, ki ji ob vsakem času in vremenu služimo, da nam da pogoje za skromno in človeka dostojno življenje. Z napredujočo konsolidacijo gospodarskih in socialnih prilik bomo morali slednjic priti tudi mi na vrsto, da nam se po neprestanem pomanjkanju in večnem zapostavljanju zboljša naš položaj. To pa bomo dosegli le, če bomo ostali nerazdružljivo združeni in če bomo

zavedajoč se svojih dolžnosti napram družbi vedno in ob vsaki priliki naglašali, da od te družbe tirjamo tudi svoje pravice.

Razvoju in obstoju našega Udruženja so se stavile marsikateri zapreke in še sedaj se skušajo na razne načine naše vrste razredčiti. Mi smo premagali vse te ovire in smo šli preko njih naprej. — Zavedamo se ugodnosti, ki nam jih je nudilo naše Udruženje, in smo prepričani, da bomo v okrilju tega Udruženja dosegli cilje, za katerimi stremimo. Zato stopamo z vedrim čelom in z velikim zaupanjem v novo leto!

Шта нам доноси нови правилник?

Последњи пут обавестили смо другове о новом правилнику споредних принадежности па смо у неколико речи напоменули главније разлике између новог и старог правилника. Казали смо, да је најбитнија промена садржана у чл. 60. новог правилника, којим је чланом изменен чл. 1. до тада важећег старог правилника. У том се наиме члану одређује круг оних лица, која учествују у подели премија за уштеђено гориво и мазиво, па је новим правилником одређен много ужи круг оних, који ће у тој подели учествовати него што је био досада. Због важности коју има тај чл. новог правилника за некоје наше другове, побавићемо се данас са неким детаљом из овога члана.

У том се члану каже између осталог, да се награда за уштеђено гориво и мазиво даје и „вођама потпаљивача (предложачима)“. Тај је пасус чл. 60 новог правилника једноставно пренешен из чл. 1. старог правилника, па је један доказ више, како се код нас бирократски и без главе поступа и при доношењу тако важ-

них одредаба као што је н. пр. наш правилник.

Ствар се састоји у томе: У нашим ложионицама има различних људи, који врше службу потпаљивача и предложача, који имају у разним ложионицама разну спрему и разне делокруге, па према томе и различиту одговорност. И терминологија за називе тих службеника ни свуда једна те иста (још данас након осам година иза уједињења и наше железничке управе!). У хрватским и српским ложионицама н. пр. врше ту службу такозвани потпаљивачи под надзорством предложача. Ти су потпаљивачи обични радници без нарочите спреме и без испита, који би их успосабљали да врше своју дужност на властиту одговорност. С тога и врше службу под надзорством предложача, који су једини одговорни за то, да се служба у реду врши. А на те се потпаљиваче мислило код стилизације правилника, па се одредило, да примају премију само предложачи као вође потпаљивача, јер они сносе сву одговорност за уредну службу. Међутим у ложионицама у Словенији прилике су сасвим другачије. Тамо потпаљивача у горњем смислу уопште нема, него врше ту службу заједно и предложачи и — како се тамо зову — надложачи (предкурјачи и надкурјачи), с том разликом, да такозвани надложачи (надкурјачи) замењују кад-када (ако су за то спремни) код ложионичког маневрисања машиновође, док врше предложачи (предкурјачи) службу потпаљивања, држања локомотива под паром и друге радове, који су овиме у вези. Али ти су све спремни људи са ложацким испитима, у највише случајева регулисани, неки су чак и у првој категорији званичника, дакле људи, који врше своју дужност на сопствену одговорност, без ичијег надзорства. Они су сасвим у духу (не према словима) старог правилника и примали до недавна премију, коју су и потпуно заслужили. Међутим сада им је на једанпут премија укињена и они су тиме, наравски, немало оштећени. Шта се овиме постигло? Оно, што се могло и очекивати. Ти су се људи пријавили за службу на прузи, како би и они примали премију, јер није свеједно ако примају неколико стотина динара месечно више или мање. А служба у ложионицама? Мораће је вршити неквалификовани људи.

Мислимо да је могла управа у току пуних осам година наћи и времена и начина, да унифицира у административном погледу ложионичко особље. С то у толико пре кад се помисли, да за то нису потребни никакви закони, него да се то може постићи једноставним администра-

тивним наредбама, па би се лако избегло оваквим нелогичностима и наношењу кривице особљу, које није ништа закривило. Ако пак управа истраје на свом комодитету не хотећи извршити потпуну унификацију у административном и техничком погледу, онда нека се код доношења нових правилника и одредаба обазире на различитости у администрацији и нека издаје такве правилнике и одрбе, које неће пореметити постојећи ред.

О наших подпорах

В претеклем лету се је припетило у наших врстах већ смртних случајев. Било је туди прецејшње штевило оболевљих чланов, имели смо туди некај случајев тежјих незгод. В свех тех случајих со се призадети, односно њихови преостали, обрнули на друштво за денарно помоћ. Изказало па се је, да со биле обичајне подпоре, ки јих нуди друштво у таких случајих, нездостне, предвсем у некаторих примерих тежјих незгод. Зато со се издале набиралне поле за набираније простоволјних приспеваков, с katerimi нај би се чим најздатнеје прискочило на помоћ дружинам понесрећених чланов. — Оменјамо такој, да со се те набиралне поле у спљошнем посрећиле, показало па се је при таких приликах, да се нађајоме мед нами ше товариши, ки со мненја, да је изкључено, да би они пришли у так несрећен положај, да би потребовали помоћи од својих товаришев. Об прилики набиранија простоволјних приспеваков со некатори наши товариши показали прав мало социалнега умевања до својих у несрећи се нађајоме чих товаришев и њихових својцев. Изговарјали со се, да итак плачујејоме чланарино и се нај из те чланарине чрпајоме средства за поделјеваније подпор. Наћеломе сеveda нисмо проти тему, да се за поделјеваније подпор у први врсти притегне друштвена благайна. То туди затегаделј, кер је то у складу с правили и с sklepi обћних зборов. Вendar је треба имети при тем у виду двоје: првић, да со своте, ки јих сме и more друштво поделјевати, долоћене и омејене навзгор по правилих и sklepiх обћних зборов, и другић, да со, туди че не би било таких омејитев, одвисне од расположјивих средствех у благайни, ки извироме од по товариших вплаћаних месечних приспеваков. Наша чланарина па је много премажна, да би се само из нје мogle дајати тако високе подпоре, кот со се у ресници у некаторих случајих дале и каторшне би биле у готових изредних случајих нурне, да се успешно прискочи на помоћ призадетим дружинам. То со случаји, ки јих ни могоће предвидети, случаји незгоде у служби, ки повзрочијоме велико поманјканје у дружини, деломе ради повећаних издатков, деломе ради зманј-

шаних прејемков. В таких приликах не задостујејоме само one подпоре, ки јих дели друштвена благайна из својих редних доходков, у изредних приликах је треба имети изредних издатков и за покритје тех се издајоме набиралне поле и се апелира на поћртвовалност и социално умевање товаришев, да помогаме дружинам, ки со без lastne кривде заше у шкрипце, преко тежав и да се преживијоме.

С то мало чланарино, ки јоме плачујоме, смо у претеклем лету изплаћали прецејшње своте на подпорах. Вsак болни члан је прејел по шесттеденски болезни из друштвене благайне подпоре у износу 300—500 динарјев. Скупна свота разделјених подпор и посмртнин је доsegла у претеклем лету у наші Области Управи вишину 16.000 динарјев, тореј своте, ки је за наше скромне размере прав чедна. Та штевилка нам па туди доказује, како нам је била потребна нека организација, да си у критичних тренутких помогаме и прискочијоме на помоћ.

Оглејоме си неколико друга друштва, како она делијоме подпоре. Обстоја друштво, ки му члани плачујејоме много већјоме чланарино кот ми, и то друштво дели подпоре само преко набиралних пол. Друго друштво, ки се vedно бaha у великим штевилом својега чланства дели подпоре шеле по enem лету чланства и ле у вишини 100 до 200 динарјев, и ше то само у zelo нурних случајих. Посмртнине делијоме у вишини 200 до 500 динарјев по дveh летих чланства.

Јасно је тедaј, да је наше друштво прво мед vsemi, ки изпополнјује своје социалне налоге, ки skuša с помоћјоме целокупности лажјати горје оних посамезникв, ки без lastne кривде ради болезни али незгоде заидејоме у тежавен положај. Јасно је па туди, да преко својих омејених средствех не more ити и да мора у изредних случајих помислити туди на изредна средства.

Нове облеке

По долгеи чаканју смо vendar доћкали, да смо добили облеку. Че би били прејели vse у реду и туди vse, кар нам gre, би lahko на тем месту дали израза своји задолјности и eventuelно туди примерно захвало тистим, ки со ствар толико поспешили, да смо vendar пришли до својега.

Vendar moramo такој уgotoviti, да у облеку нисмо нић кар посебно задолјни. Предвсем нисмо прејели ше vseга, кар нам по правлинику припада. Дали со нам само bluze и hлаће. Али бомо добили и кедaј бомо добили ше остало, у така пророкванја се по изкушњах, ки смо јих у теј ствари до sedaj доживели, не марамо спушћати. Баје со у загребшки дирекцији прејели vse и туди

sarajevska direkcija je že tudi razdelila kurjačem suknje, čevlje in po en par modre obleke. Želeti bi bilo, da bi si, kar se tiče nabave nove obleke za uslužbenca, ljubljanska direkcija vzela za vzgled ostale naše direkcije.

Dobljena obleka pa je vzbudila med tovariši upravičeno nezadovoljstvo, ker je ta večini premajhna in ni za uporabo. Kje tiči krivda, da se obleka ni izdelala tako, da bi jo oboje moglo v službi uporabljati? Ako bi bili krojači v delavnicah delali po merah, ki so jih pred tolikim časom vzeli, se kaj takega ne bi moglo pripetiti. Bodi že temu kakorkoli, fakt ie, da je to nepotrebno nejevoljo med našim obojem povzročila ali skrajna zanikarnost ljudi, ki so imeli z nabavo obleke posla, ali pa njihova absolutna nesposobnost. Upravičeno smemo zahtevati, da se v bodoče poverijo s to nalogo izkušeni in sposobni ljudje, ki bodo kos nalogi, ki jo prevzemajo. Kajti, kako pa pridemo do tega, da po nemarnosti ali nesposobnosti tega ali onega obleke, ki smo jo tako nujno zahtevali in tako željno pričakovali sedaj, ko smo jo končno dobili, ne moremo nositi? Kaj nam koristi obleka, če visi neuporabljiva doma v omari, mi pa moramo v službi prezebavati. Nameče se vprašanje, zakaj je železniška uprava odštela toliko težkih tisočakov za nabavo oblek, da imamo mi tako minimalno korist od njih? Potrebno bi bilo, da bi železniška uprava zadevo preiskala in one, ki so zakrivali, da se obleka ne more uporabljati, pošteno kaznovala. Nadalje se je opazilo, da niso vse obleke izgotovljene iz enotnega blaga, temveč so se vzele kar tri kvalitete. Pa se je zgodilo, da so eni dobili en kos iz takega blaga drug kos pa iz drugačnega in vse to povzroča nezadovoljstvo med obojem. Kaj se ni dalo temu izogniti?

Omenili smo že, da so drugod kurjači dobili tudi delovno obleko, zato bi bilo v redu, da bi jo dobili tudi kurjači, ki spadajo pod ljubljansko direkcijo. Pri razdeljevanju te obleke pa naj se vzamejo v poštev tudi pomožni kurjači in naj bi se jim dodeljena obleka upoštevala kot inventar. Tozadevno je naše združenje že često stavilo primerne predloge in ponovno zahtevalo, da dobijo tudi pomožni kurjači modro obleko kot inventar. In sicer iz razumljivega vzroka, ker morajo tudi pomožni kurjači vršiti isto službo kot oni, ki so imenovani. Pri tem bi imeli pomožni kurjači veliko večje veselje do službe in bi se odstranili povodi za nezadovoljnosti izvirajoče iz različnega tretiranja nastavljenih in nastavljenih kurjačev.

*

Žrtve birokratizma

V kurilnici Ljubljana II ne prejemaajo predkurjači že od 1. V. minulega leta premije. Ker so jo do tedaj prejimali (kar je bilo po našem mnenju povsem v redu) in ni bila ob tistem času izdana nobena naredba, naj se jim premija ustavi in tudi noben pravilnik, ki bi veleval, da predkurjači premije ne zaslužijo, bi bilo zelo zanimivo razmotrivati, kako je prišlo do te ukinitve. Da je imel pri tem naš proslavljeni birokratizem svoje nečedne prste vmes, menda ni treba še posebej naglasiti. Kako je prišlo do tega famoznega ukrepa? Čisto enostavno. V tej kurilnici so normirali šest mest pred in nadkurjačev. Pravijo da zaradi tega, da jih ne bo v Ljubljani II več kot po drugih kurilnicah, n. pr. v Mariboru. Pri tem pa so gospodje na mašinskem oddeljenju zagrešili čisto enostavno matematično pogreško. Niso namreč upoštevali da tvorijo n. pr. v Mariboru nad- in predkurjači skupno s strojevodjami, ki opravljajo kurilniški premik, vsaj isto število kot ga predstavljajo nesrečni nad- in predkurjači v Ljubljani II. V Ljubljani II vršijo namreč za to usposobljeni nadkurjači v kurilniškem rajonu tudi službo strojevodij, in ker je normiranih za nadkurjače samo šest mest, so ta izpolnjena z onimi, ki so namesto strojevodij, za one pa, ki opravljajo službo kurjača, ne preostane nič. Ali niso dotični gospodje znali preračunati, da stane šest nadkurjačev manj nego šest strojevodij? In ali niso znali ugotoviti, da ne gre, če se na eni strani že nekaj prištedi, da se štedi še nadalje s tem, da se z drugimi povsem neupravičeno krivično postopa? In to vse samo iz kaprice, da ne bo v Ljubljani II več normiranih mest za nadkurjače kot drugod!

Zanimivo bi bilo pri tej priliki doznati, koliko bi se prištedilo, če bi se uvedel sistem, ki je v praksi v Ljubljani II, tudi v druge kurilnice (seveda ne s kurjači brez premije!). Pa o tem se bomo morda ob drugi ugodni priliki pomenili.

Šta nam donosi novi pravilnik?

Poslednji put obavestili smo drugove o novom pravilniku sporednih prinaldežnosti pa smo u nekoliko reči napomenuli glavniije razlike između novog i starog pravilnika. Kazali smo, da je najbitnija promena sadržana u čl. 60. novog pravilnika, kojim je članom izmenjen čl. 1. do tada važećega starog pravilnika. U tom se naime članu određuje krug onih lica, koja učestvuju u podeli premija za uštedeno gorivo i mazivo, pa je novim

pravilnikom određen mnogo uži krug onih, koji će u toj podeli učestvovati nego što je bio do sada. Zbog važnosti koju ima taj čl. novog pravilnika za nekoje naše drugove, pobavićemo se danas sa nekim detaljom iz ovoga člana.

U tom se članu kaže između ostalog, da se nagrada za uštedeno gorivo i mazivo daje i »vodama potpaljivača (predložačima)«. Taj je pasus čl. 60 novog pravilnika jednostavno prenešen iz čl. 1. starog pravilnika, pa je jedan dokaz više, kako se kod nas birokratski i bez glave postupa i pri donošenju tako važnih odredaba kao što je n. pr. naš pravilnik.

Stvar se sastoji u tome: U našim ložionicama ima različnih ljudi, koji vrše službu potpaljivača i predložača, koji imaju u raznim ložionicama raznu spremu i razne delokruge, pa prema tome i različitu odgovornost. I terminologija za nazive tih službenika ni svuda jedna te ista (još danes nakon osam godina iza ujedinjenja i naše železničke uprave!) U hrvatskim i srpskim ložionicama n. pr. vrše tu službu takozvani potpaljivači pod nadzorstvom predložača. Ti su potpaljivači obični radnici bez naročite spreme i bez ispita, koji bi ih usposobljali da vrše svoju dužnost na vlastitu odgovornost. S toga i vrše službu pod nadzorstvom predložača, koji su jedini odgovorni za to, da se služba u redu vrši. A na te se potpaljivače mislilo kod stilizacije pravilnika, pa se odredilo, da primaju premiju samo predložači kao vođe potpaljivača, jer oni snose svu odgovornost za urednu službu. Međutim u ložionicama u Sloveniji prilike su sasvim drugojačije. Tamo potpaljivača u gornjem smislu uopšte nema, nego vrše tu službu zajedno i predložači — kako se tamo zovu — nadložači (predkurjači i nadkurjači), s tom razlikom, da takozvani nadložači (nadkurjači) zamenjaju kadkada (ako su za to spremni) kod ložioničkog manevrisanja mašinovode, dok vrše predložači (predkurjači) službu potpaljivanja, držanja lokomotiva pod parom i druge radove, koji su ovime u vezi. Ali ti su sve spremni ljudi sa ložačkim ispitima, u najviše slučajeva regulisani, nekoji su čak i u prvoj kategoriji zvaničnikaka, dakle ljudi, koji vrše svoju dužnost na sopstvenu odgovornost, bez ičijeg nadzorstva. Oni su sasvim u duhu (ne prema slovima) starog pravilnika i primali do nedavna premiju, koju su i potpuno zaslužili. Međutim sada im je na jedanput premija ukinjena i oni su time, naravski, nemalo oštećeni. Šta se ovime postiglo? Ono, što se moglo i očekivati. Ti su se ljudi prijavili za službu na pruži, kako bi i oni primali premiju, jer nije svejedno

ako primaju nekoliko stotina dinara mesečno više ili manje. A služba u ložionicama? Moraće je vršiti nekvalifikovani ljudi.

Mislimo da je mogla uprava u toku punih osam godina naći i vremena i načina, da unificira u administrativnom pogledu ložioničko osoblje. I to u toliko pre kad se pomisli, da zato nisu potrebni nikakvi zakoni, nego se to može postići jednostavnim administrativnim naredbama, pa bi se lako izbeglo ovakvim nelogičnostima i nanošenju krivice osoblju, koje nije ništa zakrivilo. Ako pak uprava istraje u svom komoditetu ne hotеći izvršiti potpunu unifikaciju u administrativnom i tehničkom pogledu, onda neka se kod donošenja novih pravilnika i odredaba obazire na različitosti u administraciji i neka izdaje takve pravilnike i odredbe, koje neće poremetiti opstojeći red.

Dopisi

Из Централe. Дакле, драги другови, ваљда сте се и сами уверили, да се ми до краја експонирамо и да смо остали доследни задатој другарској заклетви да ће ваши изабрани функционери Централe радити дању и ноћу за опште наше добро.

Да, уверили сте се, то морате у души признати, а ако то из буди каквог разлога неко не признаје, значи, да себи не мисли добро.

Ми морамо стајати на међи и подносити ударце, али са међе не мичемо се.

У стању ћемо бити доказати свакоме, да лутају и лупетају само они, који немају решителности своје, боље рећи чврст карактер.

Ми смо на овоме месту и зато, да примамо предлоге и упутсва за сретно и праведно вођење Удружења, али смо и зато, да исто бранимо од неправде и на сртаја непредомисљеника и амбициозних људи.

Функционера нема платених, већ они из чисте побуде и осећаја раде за добро свију нас, те баш зато се немамо чега бојати.

Неразумемо оно наших неколико другова луталица, шта мисле и чему се надају?

Ми их ипак као своје другове волимо, праштамо њихове грешке, позивамо у нашу средину, а њихова је ствар хоће ли бити до крајности у недоумици.

*

Захваљујући увиђавности надлежних стање се побољшава у Земунској Ложионици.

Локомотиве су за сада добре и исправне, угаљ је добар, повећали су се

кредити и рад напредује у сваком правцу.

Сад се не може рећи оно што је било до скра.

А зашто? Сасвим је јасно: Новац и воља.

Из ложионе Лупљанице. Код нас већ пет месеци нема чистећег материала, ипак се од нас ложаћа захтева највећа чистоћа код машина. Па ни то није доста, што смо ми оскудни за чистећи материал, него има међу нашим господом strojevodama i ovakovih ljudi, koji svoga ložača teraju da čisti stroj i u noći 10—12 časa. Nije dotični strojevoda dao ložaču чистећег материала па му онда рекао, да му очисти stroj. А не да свог ложаћа тера на силу, да чисти stroj bez чистећег материала. Поштовани другови, ово је знак, да ложаћ мора да dotera stroj u red, па makar svojim гаћама или bluzom. За сада ми износимо на јавност оvoliko, neka se dotični gospodin strojevoda malo promisli u budućе, ako se ovako šta bude dešavalo, mi ćemo ga još jednom izneti na јавност sa potpunim imenom i prezimenom.

I još nešto. U stanici Lupljanici nalaze se četiri lampe, koje bi imale da služe za rasvetljenje stanice. Ali na žalost ove lampe služe u pomenutoj stanici samo za ulepšanje stanice a ne za rasvetu iako je stanica prometno mesto, sa koje se otpremi po noći 30—40 vozova, što je povećano radi izvanrednih vozova. Kada bi se neka несрећа desila u toj stanici, nebi se pitalo dali je stanica bila rasvetljena ili ne, nego bi se to svalilo opet na mašinsko osoblje, to jest na strojevode i ložače. Kada bi koji upitao stanično osoblje, zašto lampe ne gore, jednostavno se odgovara, nema spirita ili pokvarene su. Mi molimo, imali koga, da bi ovom zlu stao na kraj, pre nego što bi se kakva несрећа desila. Moglo bi се desiti i da bude ljudskih žrtava a zašto? Radi nemarnosti od strane stanice. — Sa drugarskim pozdravom

Podružnica Lupljanica - Bosna.

Železničarji in vdove železničarjev, pozor!

Marsikateri železničar oziroma žena ne vedo, kaj jim pristoja v slučaju smrti moža. Da zamorete žene opozoriti in zlasti vdove v slučaju smrti moža, damo danes naslednje direktive.

V slučaju smrti moža pripada vdovi poleg pogrebnine (ki jo plača bolniška blagajna in sicer v znesku 120 odstotkov njegovih zadnjih mesečnih prejemkov), ako je bil mož nastavljen ali vpokojenec (ne provizionist! Op. ur.) še enomesečna plača kot pogrebnina od direkcije in še dvomesečna plača kot podpora, in sicer po čl. 108 zakona, ki pravi:

Po smrti aktivnega ali vpokojenega uslužbenca se izplačajo kot pogrebnina enomesečni redni prejemki umrlega uslužbenca. Poleg tega se dajo ženi ali otrokom kot podpora dvomesečni redni prejemki, če nimajo drugih dohodkov.

Ti dve podpori pa izplača direkcija le, ako vdova ali otroci zaprosijo za te doklade. Že več slučajev je, da kljub temu, da je mož že pred meseci umrl, prošnja še ni vložena, ker pač žena ne ve, kaj ji pripada.

V slučaju smrti moža ali očeta, ki je bil nastavljen ali vpokojenec, naj žena oziroma otroci zahtevajo od župnega urada mrtvaški list, ki ga dajo načelniku, poleg tega pa naj takoj vlože na »Direkcijo drž. železnice v Ljubljani« dve prošnji in sicer eno za »nakazilo pogrebnine«, t. j. enomesečnih prejemkov v smislu čl. 108 zakona o drž. pom. osobju.

Obe prošnji sta kolka prosti in jih je oddati pri načelniku, drugi prošnji za dvomesečno podporo pa je priložiti še potrdilo občine ali magistrata, da vdova oziroma otroci (ako je žena umrla) nimajo nikakih drugih rednih dohodkov.

Za delavce in provizioniste pa to vprašanje še ni urejeno, ker še ni izšel nov delavski pravilnik. Oni pač dobe pogrebnino (120 odstotkov mesečnih prejemkov, ako umre mož. 60 odstotkov ako umre žena.) (Po »Ujedinjen. Železničarju« št. 18, 1926.)

Из Управе. За тов. Ранфла смо накнадно prejeli še manj prispevkov in sicer iz Murske Sobote Din 160.—, od zagrebske Oblastne uprave (podružnice Sušak) Din 75.—. Vsem darovalcem najlepša hvala!

Novе obleke. Vsi člani, ki so prejeli premajhno ali preveliko obleko, naj nam to nemudoma javijo, da se bo v tej stvari posredovalo. — Odbor.

ZAHVALE.

Podpisani se najtopleje zalvaljujem Oblastni upravi Ljubljana za podeljeno mi bolniško podporo v znesku Din 400.—.

Terzinar Alojz, Ljubljana I.

Zahvaljujem se Udružnju ložača, podružnici Zenica, koja mi je prigodom moje dugotrajne bolsti izašla ususret te mi pružila pomoć a u iznosu 300 dinara. Još se zahvaljujem drugu Sulejmanu Begimanoviću, koji me je tom prilikom više puta posetio.

U Zenici, 30. nov. 1926.

Palalić Redep.

DAROVNI ZA TISKOVNI SKLAD.

Darovala sta: Trzinar Alojz, Ljubljana I., Din 15.—, Škvare Miha, Kočevje Din 5.—. Najlepša hvala!